

der skal hjælpe de ældre – så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Thor Pedersen: Kan det have sin rigtighed, at ca. 40 pct. af de servicejob, der er oprettet, findes i ældresektoren? Jeg kender godt selv svaret, men gør hr. Thor Pedersen det?

Er det sådan, at man flytter fra den ene konto til den anden, fordi man ideologisk set vil sige, at det her skal gøres til en privat opgave frem for at være en offentlig opgave, så skal man jo sige det.

Er stokkemetoderne kommet så langt i Venstre, at nu er det altså sådan, at hvis de ikke makker ret, kan de ikke deltage i det politiske liv?

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Thor Pedersen om det her i virkeligheden er én lang, snedig plan for at sikre, at vi får et privat sygehusvæsen af dimensioner herhjemme. Dels på grund af Venstre har vi personalemangel på vores sygehuse og derfor manglende kapacitet, dels bruger en lang række Venstreborgmestre ikke de penge, der er sendt ud til amterne til at udvide kapaciteten. De to ting tilsammen vil jo gøre, at den der umiddelbart meget fascinerende model betyder, at vi langsomt, ganske langsomt vil udhule det offentlige sygehusvæsen, og så vil vi se et blomstrende amerikansk lignende sygehusvæsen.

Er det de tilstande, vi skal have? Somme tider kan man næsten vågne op om morgenen og tænke, at i virkeligheden er Venstre enormt smart. Hvis man ikke bare vil gå ud og sige, at nu vil vi have private sygehuse, kunne man fint starte i 1980'erne med at nedbringe uddannelserne på det her område og så i de her år sørge for, at amtsborgmestrene ikke lever op til at skaffe behandlingsgaranti. Så har vi lige skabt de tilstande, som vi fra Socialdemokratiet mindst af alt ønsker.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Thor Pedersens argument for ikke at ville foreslå, at satsreguleringspuljen blev taget op til debat, var, at pengene jo går tilbage til dem, som man tager dem fra. Man tager de der fra, inden man regulerer, og så går pengene tilbage til de grupper. Det er jo ikke rigtigt.

Altså man sidder hvert eneste år og laver et forlig, hvor det er alt godt fra havet, der kan tilgodeses, hvor der skal være konsensus, og hvor

de partier, der indgår i satsreguleringsforliget, virkelig kan spille de glade julemænd.

Når vi ser på listen over, hvad der gives til, er det jo ikke sådan, at det entydigt er målrettet, så man i virkeligheden udligner. De, der vel taber mest på det, er pensionisterne. Det er derfor, jeg synes, det er relevant at diskutere satsreguleringsforliget og puljen, om det bare skal fortsætte i al evighed. Valg efter valg efter valg skal man fortsætte med en ordning, som i bund og grund er fuldkommen mærkværdig, også når man ser bevillingsretligt på det.

Man har sådan en milliardsum, som man tager fra, før man i øvrigt diskuterer finanserne på statens budget, og hele den diskussion burde Venstre også tage med, når det siger, det ønsker at diskutere nævn og puljer og alle de andre ting, som er vildtvoksende, og som man bør tage fat på at diskutere. Hvornår det så kan løses, hvornår man kan lave det om, kan være et andet spørgsmål, men tag dog debatten.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Thor Pedersen, og de sidste to, jeg har noteret op til korte bemærkninger, er hr. Søren Kolstrup og hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Må jeg lige sige til hr. Jørn Pedersen, at jeg sagde udtrykkeligt, at jeg er ikke bekendt med de argumenter, der har været, jeg har ikke haft mulighed for at høre, hvad der er sket i København, og jeg blander mig heller ikke i det.

Der er allehånde afgørelser over det ganske land i kommuner og amter, som man kan være enig i eller uenig i, og det kan gå på tværs af partiskel. Det, vi fokuserer på, er, at den enkelte borger får en ret, der er uafhængig af forskelligheder, nemlig ret til at kunne vælge selv, når han har fået tildelt en ydelse, og det gælder altså også i sundhedssektoren.

Jeg ved ikke, hvad det er for en mistillid, man har til det offentlige sygehusvæsen, til de ansatte, for man skal ikke bevæge sig meget blandt sygehusansatte, blandt læger, før man er klar over, at her er tale om systemfejl. Der ligger et stort ansvar på Amdrådsforeningen for de overenskomster, der er indgået, for lægeoverenskomster, der giver læger manglende mulighed for at blive på sygehuset, ikke afspadsere, men få deres penge, ikke rejse til Sverige for at operere, ikke rejse til Norge for at operere under af-